

TEHOTUOTANTO Tekisi mieleni sanoa, että olen erimieltä lähes kaikkien teho-alkuisten asioiden kanssa. Fysiikan laki määrittää tehon seuraavasti: Tehdyn työn tai käytetyn energian määrä aikayksikössä. Tehon mittayksikkö on watti, joka on tuttu kaikille sähkönkäyttäjille. Tässä kohtaa teho on oikeassa paikassa eli sähköön tuotannon ja kulutuksen mittarina, se on ehjä tosiasia. Sitten on ne teho-alkuiset mistä olen erimieltä: - Tehometsätalous - Tehomaatalous - Tehokaivosteollisuus - Tehoteollisuustuotanto - Tehovanhustenhoito - Teholastenhoito Näiden asioiden kohdalla kirjoittaisin ”fysiikan lain” muotoon: Tehdyn työn ja energian määrän käyttö suhteessa saavutettuihin voittoihin mahdollisimman lyhyessä aikayksikössä. Tiedän, että moni sierainpari on asiassa erimieltä kanssani ja siihen heillä on ehjien tosiasioiden valossa täysi oikeus. On pakko teho tuottaa muuten ei pärjää kilpailussa. Monelta ukolta ja akalta loppuu muuten rahat ja sitä myötä loppuu leivän syönti monessa pirtissä. Ymmärrän asian enemmän kuin hyvin, mutta miksi maapallosta on tehty kilpailukenttä, jossa on pakko juosta kieli vyön alla ja olla niin saatanan tehokas kuin ikinä olla voi? Kuka on se pirulainen joka on pannut meidät kilpailemaan ja tehotuottamaan toistemme kanssa verissä päin? Mistä löytyvät tehotuotannon vastuunkantajat ja johtohenkilöt? Keitä on ne jotka määrittelevät miten nopeasti, miten paljon ja miten halvalla on tuotettava jotta pysytään kilpailussa mukana? Onko kilpailussa lyötävä aina uusi ennätys tiskiin, kun entinen on vasta saavutettu? Uhrataanko tehokkuuden alttarille kaikki mahdollinen: Ihmiset, lapset ja vanhukset ja lopulta koko maapallo? Eikö mikään ole niin pyhää, jottei sitä voisi syöttää tehokkuuden kaiken nielevään kitaan? Paljon on kysymyksiä ja niihin yksi yksiselitteinen vastaus. Ihmisen pohjaton, vertaansa vailla, oleva ahneus ja vallanhimo. Ei ole sellaista raha- ja kultavuorta etteikö sen päältä vielä huudeltaisi tehokkuuden ja kilpailukyvyn perään. Eikä ole niin pyhää asiaa jotteiko se olisi kaupankäynnin ja rahan teon välineenä. Aina löytyy niitä jotka ei kaihda mitään keinoja jos on kyse rahasta tai vallasta. Siinä ei paljon ilmastonmuutos ja maapallon saastuminen huoleta, kun on kyse omaan säkkiin tulevasta mammonasta. Kyllä maapallo vielä minun eliniän kestää, tuumataan hiilen musta itsekkyypilvi pään yläpuolella, eikä huolta huomisesta ole. Helppo on myös unohtaa se tosiasia, ettei täältä mitään mukaansa saa, vaikka olisi kuinka suuren raha- ja kultavuoren omistaja. Valtakin riisutaan siinä vaiheessa, kun pannaan kantapäät tasakkain. Jäljelle jää vain vuoren jakava perikunta, muutama haalistuva muisto ja valokuva, siinä kaikki. Nyt varmasti joku on kanssani erimieltä ja ajattelee, että Erkki taitaa olla kehityksen jarru, kun tuollaisia pohtii. Erimieltä saa olla, se on hyvä asia, mutta onkohan jatkuva tehokkuuden tehostaminen tullut jo tiensä päähän? Maapallon luonnonvaroja käytetään jatkuvasti yli sen kestokyvyn. Eläin lajeja häviää maapallolta kiihtyvällä vauhdilla. Merten ja ilman saasteet lisääntyvät jatkuvalla syötöllä. Syvää huolta pitäisi näiden asioiden äärellä tuntea jokaisen ja varsinkin niiden jotka ovat vallankahvassa. Mietintämyssyn kun laittaa päähän ja vähänkin pohtii, niin tulee tulokseen, että jos ei meno muutu on ihmislajin olemassaolo vaakalaudalla. Isotkaan raha- ja kultavuoret ei auta koska niitä ei voi syödä. Tehotuotannon haittapuolet eivät tunne rajoja, vaan ne kaatuvat lopulta koko ihmiskunnan syliin. Köyhät kärsivät tietysti ensin ja eniten, mutta tulee se vuoro rikkaillekin. Viisaampi olisi jakaa maan antamaa hyvää tasaisemmin ja harkiten, eikä kasata sitä yksien persauksen alle. Tuon viisauden saavuttaminen on vain niin pitkissä puissa, että mahtaneeko meidän ymmärrys siihen ylettyä? Yrittää kuitenkin pitää, se lienee ainoa vaihtoehto ja kaikkien tuota asiaa kohti menevien kanssa olen vahvasti samaa mieltä. Yksi teho-alkuinen sana tuli vielä mieleen ja se on teho-osasto tai tehohoito. Se on hyvä asia, siellä pelastetaan ihmishenkiä. Erkki